

اسپانیای بی‌نقص مهر تاییدی بر اندیشه‌های «دل‌بوسکه»

مایکل کاکس/ مترجم: هر مرز گیلیانه

■ بازی کردن بدون مهاجم نوک، ایده به نسبت نوینی است اما ویسنته دل‌بوسکه در حقیقت به «پلن A» خودش بازگشت. دل‌بوسکه بعد از تلاش‌های ناموفق برای گنجاندن یک شماره ۹ کلاسیک در تیمش به سیستم اولیه خودش متشکل از شش هافبک بازگشت و اسپانیا را تبدیل به اولین تیمی کرد که با استفاده از همان ۱۱ بازیکن بازی اول در فینال به قهرمانی اروپا دست می‌یابد.

شک و تردیدهایی که در پی در اوج ظاهر نشدن اسپانیا به وجود آمده قابل درک بود اما عملکرد اسپانیا در این بازی مهر تاییدی بر این باور دل‌بوسکه که اسپانیا بدون یک مهاجم هدف بهتر بازی می‌کند، گذاشت. ایتالیا به‌دلیل استفاده از آرایش الماس در خط میانی به‌منظور برتری یافتن در میانه‌میدان بهترین حریف ممکن برای پیاده‌کردن این استراتژی بود. با قرار گرفتن آندرس اینیستا در سمت راست و داوید سیلوا در سمت چپ شاهد حضور دو هافبک کناری در پست‌های غیرتخصصی‌شان بودیم اما مساله مهم‌تر این بود که هر دو به مرکز زمین متمایل می‌شدند و ایتالیا را در این قسمت زمین‌گیر کردند.

سسک فابرگاس به‌عنوان یک شماره ۹ کاذب بازی می‌کرد. اما نه، آیا واقعا چنین نقشی داشت؟ او معمولا به‌عنوان یک هافبک بازی می‌کند تا مهاجم، اما اینجا نقشش نقش یک مهاجم گریزیا بود که به عمق دفاع می‌زد. در ابتدا تنها به‌نظر می‌رسید اما کمی بعد که اینیستا و سیلوا جلوتر قرار گرفتند سیستم به‌شکلی عالی جواب داد و ضربه سر سیلوا که گل اول را رقم زد نتیجه همکاری عالی بین این سه بار تهاجمی بود.

نکته کلیدی بازی اسپانیا ریتم سریع این تیم بود. «روند»ی سریع بازیکنان به گرم کردن قبل از بازی محدود نشد و این سرعت‌دادن به ریتم بازی خط دفاعی ایتالیا را، که مجبور بودند محل جاگیری و حوزه دیدشان را تغییر دهند، کاملا به دردرسر انداخت. به‌طوری که همواره بازیکنی از نقطه کره آنان فرار می‌کرد و به عمق می‌زد. نکته مهم دیگر جاگیری ژاوی هراندز بود. وقتی این دو تیم سه‌هفته پیش با هم بازی کردند ژاوی بیش از حد نزدیک به سرخو بوسکتز و ژاوی آلونسو بازی کرد اما اینجا با قرار گرفتن در منطقه‌ای کاملا جلوتر هم آندرا پیرلو را پرس می‌کرد و هم خودش را در موقعیت مناسب برای دریافت پاس رو به جلو قرار می‌داد. در نتیجه خط هافبک اسپانیا از عمق بسیار بیشتری برخوردار بود و به‌جای اینکه مانند آن بازی جلو خط دفاع ایتالیا بازی کنند اقدام به دور زدن آن کردند.

در مقاطع کوتاهی که اسپانیا صرفا به‌دنبال تملک توپ بود و در جست‌وجوی نفوذ نبود از آزادای که آلوارو اربلوا و یوردی آلبا در کنارها داشتند بهره می‌گرفت. آزادی عملی که در نتیجه خط میانی کم عرض ایتالیا ایجاد شده بود. اربلوا تبدیل به گزینه مناسبی برای پاس به بیرون هم‌تیمی‌هایش شد و با کمترین کار اضافه در پاس کاری‌های تیمی شرکت می‌کرد. آلبا اما جاه‌طلب‌تر بود و با فرار به جلو بی‌نظیرش گل دوم را به‌ثمر رساند و از نبودن یک حریف مستقیم جلو خودش نهایت استفاده را برد.

چهار پراندلی سعی کرد با آوردن آنتونیو دی‌ناتاله به‌جای آنتونیو کاسانو در نیمه دوم وضعیت را تغییر دهد. دی‌ناتاله همان‌طور که ذات بازی‌اش است خط آفساید اسپانیا را به‌چالش کشید و بهترین موقعیت ایتالیا در نیمه دوم از همین ستاریو به دست آمد.

اما تغییر بعدی پراندلی مرگ‌بار بود. او که جورجیو کیه لینی را به‌دلیل مصدومیت با فدریکو بالازارتی تعویض کرده بود تیاگو موتا را به‌عنوان تعویض سوم به زمین فرستاد؛ تیاگو موتایی که تقریبا بلافاصله مصدوم شد و از زمین بیرون رفت. استفاده از تعویض سوم در دقیقه ۵۷ یک ریسک بود اما پراندلی مجبور بود برای بازگشت به بازی تغییراتی بدهد. آنچه وضع را به‌مراتب بدتر کرد نقش موتا به‌عنوان یک تخریب‌چی در جلو زمین بود. به‌واقع ایتالیا نه‌تنها یک بازیکن را از دست داد بلکه دقیقا بازیکنی را از دست داد که وظیفه‌اش باز پس گرفتن توپ از اسپانیایی‌ها بود. نتیجه اینکه استیلای بی‌چون و چرای اسپانیا بر توپ و پیروزی‌اش قطعیت یافت. عدم‌حمله مستقیم از سوی اسپانیا گام‌ها در این تورنمنت آزاددهنده جلوه کرده است و این تیم می‌توانست در حالی‌که دو گل و یک نفر از حریف جلو بود بقیه زمان بازی را به حفظ توپ بپردازد. اما دل‌بوسکه با آوردن پدرو رودریگوئز به‌جای سیلوا، فرناندو تورس به‌جای فابرگاس و خوان ماتا به‌جای اینیستا سه بازیکن راس میدان خودش را با سه بار تهاجمی‌تر تعویض کرد. آنچه فارغ از نتیجه خودنمایی کرد شکل به‌ثمر رساندن گل‌ها بود. گل‌های اسپانیا در جام‌جهانی ۲۰۱۰ اغلب شلخته‌وار به‌ثمر رسیده بودند و این تیم پیش از این موفق نشده بود سبک ممتاز بازی‌اش را در لحظات به‌ثمر رسیدن گل‌ها نیز متبلور کند. در شب فینال اما چهار نمونه متعالی ارایه دادند که تا مدت‌ها در خاطره‌ها خواهند ماند.

ورزش جهان

منتخب اتومبیل‌های «یورو»

۱-۳-۲-۴

دروازبان

نسلالکتریک-فلوران مالودا (فرانسه)

«روداستر تسلا» هافبک تیم ملی فرانسه تنها اتومبیل الکتریکی حاضر در این ۱۱ اتومبیل منتخب یورو است؛ نکته قابل توجه درباره اتومبیل مالودا اینکه شتاب صفر تا صد کیلومتر آن ۳/۷ ثانیه زمان می‌برد.

مدافع چپ

مازراتی-گران تورس-سوزو-لانا-ایبراهیموویچ (سوئد)

قدرت و کاراکتر این اتومبیل همان فاکتورهایی است که یک مدافع چپ در دنیای روز فوتبال به آن احتیاج دارد. این مازراتی می‌تواند همان نقش روبرتو کارلوس در سمت چپ هر خط دفاعی و هر تیم منتخبی را بازی کند.

مدافع میانی

رنج راور-وین رونی (انگلستان)

این اتومبیل شاید سنگین به نظر بیاید ولی یکی از چند اتومبیل وین رونی است که امنیت بالایی دارد و می‌تواند در قلب خط دفاعی این تیم منتخب قرار گیرد. این اتومبیل به‌ویژه برای روزهای بارانی کارایی دوچندانی دارد.

هافبک تدافعی

فیات-۵۰۰سی-آبارت-لودویک-اوبراینک (آلمان)

این اتومبیل این خاصیت را دارد که کیلومترها راه برود و خم به ابرو نیاورد؛ اُفیات اوبراینک آنقدر قدرت دوندگی دارد که بهترین گزینه برای قرار گرفتن در پست هافبک تدافعی است. اومی‌تواند ارتباط بسیاری از هر دهه‌هایش را قطع کند.

هافبک تهاجمی

مک لان MP4-12C-ریکاردو کوشتا (پرتغال)

سرعت، قدرت انفجاری بالا و خلاقیت... اینها که دارد برای بازی در پست بال‌های کناری مناسب است. در ایتالیا اگرچه ماریو بالوتلی مخالفان زیادی دارد ولی اتومبیل سرخ‌رنگ او هواداران زیادی دارد.

بال چپ

فراری-سرخ-اوتانیک-ماریو بالوتلی (ایتالیا)

فراری دقیقا به دلیل سرعت و هوشمندی بالایی که دارد برای بازی در پست بال‌های کناری مناسب است. در ایتالیا اگرچه ماریو بالوتلی مخالفان زیادی دارد ولی اتومبیل سرخ‌رنگ او هواداران زیادی دارد.

مدافع میانی

۴۰۴-رانول میرلش (پرتغال)

رونی و میرلش در حالت عادی هرگز در قلب خط دفاعی قرار نخواهند گرفت ولی اتومبیل‌های بزرگ آنها می‌تواند به اندازه کافی به هر خط دفاعی اطمینان دهد. این دو اتومبیل مستحکم‌تر از چیزی هستند که مهاجمی بتواند به راحتی از آنها عبور کند.

هافبک تدافعی

مینتی-فرلاندو-تورس (اسپانیا)

این اتومبیل به‌رغم چنه ریزی که دارد، می‌تواند ترکیب ایده‌آلی با فیات اوبراینک به وجود بیاورد. مینتی فرلاندو تورس قابلیت‌های بالایی دارد و برای بازی در این پست مناسب‌ترین گزینه است.

بال راست

فراری ۴۵۸-بنو-والکات (انگلیس)

بعد از پندتر بازیکن سابق آرسنال-والکات دومین آرسنالی است که اتومبیلش در تیم منتخب یورو۲۰۱۲ قرار می‌گیرد. اتومبیل‌هایی که قرار است در پست بال‌های کناری بازی کنند، همگی باید فراری باشند؛ فراری والکات هم همان خاصیت‌های فراری-بالوتلی را دارد.

مهاجم

لامبورگینی-اوتانادور-گریستیانو-روئالدو (پرتغال)

روئالدو بیشترین اتومبیل‌ها را در بین بازیکنان حاضر در یورو داشت و این لامبورگینی او در نوع خود بی‌نظیر است؛ ۱۷۰۰اسب‌بخار قدرت دارد و صفر تا صد کیلومتر را در ۲/۹ ثانیه طی می‌کند؛ اگر روئالدو این توربو را در رقابت‌های یورو۲۰۱۲ به کار می‌گرفت، قطعاً قهرمان می‌شد.

ولی این یکی خاص تر است. نمی‌توانم توضیح بدهم چقدر دوست داشتم این جام را به دست بیاورم. در طول این تورنمنت از لحاظ بدنی احساس فوق‌العاده‌ای داشتم و به نظرم این نشانه‌ای است برای شروع یک دوره بزرگ؛ دوران من تمام نشده است؛ البته این اولین بار نیست که سرنا به دنیای تنیس برمی‌گردد. پیشتر در سال ۲۰۰۷ هم او نفر هشتاد و یکم دنیا بود و فاتح رقابت‌های گرنند اسلم استرالیا شد: «واقعیت این است که من بازی روی چمن را زیاد دوست ندارم ولی به هر دلیلی در این تورنمنت موفق بودم». اما رسیدن به عنوان شماره یکی دنیا هم آخرین موردی است که سرنا دربارهاش حرف می‌زند: «شماره یکی دنیا؟ چرا که نه. من تا به حال هیچ وقت به این اندازه احساس خوبی نداشتم». اما در سوی مقابل رادوانسکای لهستانی که در ست دوم بازی خوبی به نمایش گذاشت از عملکردش در این فینال راضی بود. به گزارش «کیپ» او پس از این دیدار گفت: «دو هفته بسیار زیبا در زندگی‌ام تجربه کردم و بازی در فینال برای من مثل یک رویا بود. البته همیشه شکست برای آدم تلخ است ولی من در مجموع راضی‌ام. سرنا در این دیدار بازی خوبی به نمایش گذاشت و «پس»‌های زیادی که در این بازی زد به برنده شدنش کمک کرد. من این شان را داشتم که در ست سوم ابتکار عمل را در دست بگیرم ولی او در لحظات مهم عملکرد خوبی داشت و در نهایت هم بازی را به نفع خودش تمام کرد.»

Getty Images

آخرین جام گرنند اسلمش در سال ۲۰۱۰ را بالای سر برد پرافتخارترین تنیس‌بازی است که در حال حاضر مشغول بازی است. او با این قهرمانی چهل و دومین جامش را هم

ورزش جهان

منتخب اتومبیل‌های «یورو»

۱-۳-۲-۴

دروازبان

نسلالکتریک-فلوران مالودا (فرانسه)

«روداستر تسلا» هافبک تیم ملی فرانسه تنها اتومبیل الکتریکی حاضر در این ۱۱ اتومبیل منتخب یورو است؛ نکته قابل توجه درباره اتومبیل مالودا اینکه شتاب صفر تا صد کیلومتر آن ۳/۷ ثانیه زمان می‌برد.

مدافع چپ

مازراتی-گران تورس-سوزو-لانا-ایبراهیموویچ (سوئد)

قدرت و کاراکتر این اتومبیل همان فاکتورهایی است که یک مدافع چپ در دنیای روز فوتبال به آن احتیاج دارد. این مازراتی می‌تواند همان نقش روبرتو کارلوس در سمت چپ هر خط دفاعی و هر تیم منتخبی را بازی کند.

مدافع میانی

رنج راور-وین رونی (انگلستان)

این اتومبیل شاید سنگین به نظر بیاید ولی یکی از چند اتومبیل وین رونی است که امنیت بالایی دارد و می‌تواند در قلب خط دفاعی این تیم منتخب قرار گیرد. این اتومبیل به‌ویژه برای روزهای بارانی کارایی دوچندانی دارد.

هافبک تدافعی

فیات-۵۰۰سی-آبارت-لودویک-اوبراینک (آلمان)

این اتومبیل این خاصیت را دارد که کیلومترها راه برود و خم به ابرو نیاورد؛ اُفیات اوبراینک آنقدر قدرت دوندگی دارد که بهترین گزینه برای قرار گرفتن در پست هافبک تدافعی است. اومی‌تواند ارتباط بسیاری از هر دهه‌هایش را قطع کند.

بال چپ

فراری-سرخ-اوتانیک-ماریو بالوتلی (ایتالیا)

فراری دقیقا به دلیل سرعت و هوشمندی بالایی که دارد برای بازی در پست بال‌های کناری مناسب است. در ایتالیا اگرچه ماریو بالوتلی مخالفان زیادی دارد ولی اتومبیل سرخ‌رنگ او هواداران زیادی دارد.

بال چپ

فراری-سرخ-اوتانیک-ماریو بالوتلی (ایتالیا)

فراری دقیقا به دلیل سرعت و هوشمندی بالایی که دارد برای بازی در پست بال‌های کناری مناسب است. در ایتالیا اگرچه ماریو بالوتلی مخالفان زیادی دارد ولی اتومبیل سرخ‌رنگ او هواداران زیادی دارد.

مدافع میانی

۴۰۴-رانول میرلش (پرتغال)

رونی و میرلش در حالت عادی هرگز در قلب خط دفاعی قرار نخواهند گرفت ولی اتومبیل‌های بزرگ آنها می‌تواند به اندازه کافی به هر خط دفاعی اطمینان دهد. این دو اتومبیل مستحکم‌تر از چیزی هستند که مهاجمی بتواند به راحتی از آنها عبور کند.

هافبک تدافعی

مینتی-فرلاندو-تورس (اسپانیا)

این اتومبیل به‌رغم چنه ریزی که دارد، می‌تواند ترکیب ایده‌آلی با فیات اوبراینک به وجود بیاورد. مینتی فرلاندو تورس قابلیت‌های بالایی دارد و برای بازی در این پست مناسب‌ترین گزینه است.

بال راست

فراری ۴۵۸-بنو-والکات (انگلیس)

بعد از پندتر بازیکن سابق آرسنال-والکات دومین آرسنالی است که اتومبیلش در تیم منتخب یورو۲۰۱۲ قرار می‌گیرد. اتومبیل‌هایی که قرار است در پست بال‌های کناری بازی کنند، همگی باید فراری باشند؛ فراری والکات هم همان خاصیت‌های فراری-بالوتلی را دارد.

مهاجم

لامبورگینی-اوتانادور-گریستیانو-روئالدو (پرتغال)

روئالدو بیشترین اتومبیل‌ها را در بین بازیکنان حاضر در یورو داشت و این لامبورگینی او در نوع خود بی‌نظیر است؛ ۱۷۰۰اسب‌بخار قدرت دارد و صفر تا صد کیلومتر را در ۲/۹ ثانیه طی می‌کند؛ اگر روئالدو این توربو را در رقابت‌های یورو۲۰۱۲ به کار می‌گرفت، قطعاً قهرمان می‌شد.

ولی این یکی خاص تر است. نمی‌توانم توضیح بدهم چقدر دوست داشتم این جام را به دست بیاورم. در طول این تورنمنت از لحاظ بدنی احساس فوق‌العاده‌ای داشتم و به نظرم این نشانه‌ای است برای شروع یک دوره بزرگ؛ دوران من تمام نشده است؛ البته این اولین بار نیست که سرنا به دنیای تنیس برمی‌گردد. پیشتر در سال ۲۰۰۷ هم او نفر هشتاد و یکم دنیا بود و فاتح رقابت‌های گرنند اسلم استرالیا شد: «واقعیت این است که من بازی روی چمن را زیاد دوست ندارم ولی به هر دلیلی در این تورنمنت موفق بودم». اما رسیدن به عنوان شماره یکی دنیا هم آخرین موردی است که سرنا دربارهاش حرف می‌زند: «شماره یکی دنیا؟ چرا که نه. من تا به حال هیچ وقت به این اندازه احساس خوبی نداشتم». اما در سوی مقابل رادوانسکای لهستانی که در ست دوم بازی خوبی به نمایش گذاشت از عملکردش در این فینال راضی بود. به گزارش «کیپ» او پس از این دیدار گفت: «دو هفته بسیار زیبا در زندگی‌ام تجربه کردم و بازی در فینال برای من مثل یک رویا بود. البته همیشه شکست برای آدم تلخ است ولی من در مجموع راضی‌ام. سرنا در این دیدار بازی خوبی به نمایش گذاشت و «پس»‌های زیادی که در این بازی زد به برنده شدنش کمک کرد. من این شان را داشتم که در ست سوم ابتکار عمل را در دست بگیرم ولی او در لحظات مهم عملکرد خوبی داشت و در نهایت هم بازی را به نفع خودش تمام کرد.»

Getty Images

آخرین جام گرنند اسلمش در سال ۲۰۱۰ را بالای سر برد پرافتخارترین تنیس‌بازی است که در حال حاضر مشغول بازی است. او با این قهرمانی چهل و دومین جامش را هم

ورزش جهان

منتخب اتومبیل‌های «یورو»

۱-۳-۲-۴

دروازبان

نسلالکتریک-فلوران مالودا (فرانسه)

«روداستر تسلا» هافبک تیم ملی فرانسه تنها اتومبیل الکتریکی حاضر در این ۱۱ اتومبیل منتخب یورو است؛ نکته قابل توجه درباره اتومبیل مالودا اینکه شتاب صفر تا صد کیلومتر آن ۳/۷ ثانیه زمان می‌برد.

مدافع چپ

مازراتی-گران تورس-سوزو-لانا-ایبراهیموویچ (سوئد)

قدرت و کاراکتر این اتومبیل همان فاکتورهایی است که یک مدافع چپ در دنیای روز فوتبال به آن احتیاج دارد. این مازراتی می‌تواند همان نقش روبرتو کارلوس در سمت چپ هر خط دفاعی و هر تیم منتخبی را بازی کند.

مدافع میانی

رنج راور-وین رونی (انگلستان)

این اتومبیل شاید سنگین به نظر بیاید ولی یکی از چند اتومبیل وین رونی است که امنیت بالایی دارد و می‌تواند در قلب خط دفاعی این تیم منتخب قرار گیرد. این اتومبیل به‌ویژه برای روزهای بارانی کارایی دوچندانی دارد.

هافبک تدافعی

فیات-۵۰۰سی-آبارت-لودویک-اوبراینک (آلمان)

این اتومبیل این خاصیت را دارد که کیلومترها راه برود و خم به ابرو نیاورد؛ اُفیات اوبراینک آنقدر قدرت دوندگی دارد که بهترین گزینه برای قرار گرفتن در پست هافبک تدافعی است. اومی‌تواند ارتباط بسیاری از هر دهه‌هایش را قطع کند.

بال چپ

فراری-سرخ-اوتانیک-ماریو بالوتلی (ایتالیا)

فراری دقیقا به دلیل سرعت و هوشمندی بالایی که دارد برای بازی در پست بال‌های کناری مناسب است. در ایتالیا اگرچه ماریو بالوتلی مخالفان زیادی دارد ولی اتومبیل سرخ‌رنگ او هواداران زیادی دارد.

بال چپ

فراری-سرخ-اوتانیک-ماریو بالوتلی (ایتالیا)

فراری دقیقا به دلیل سرعت و هوشمندی بالایی که دارد برای بازی در پست بال‌های کناری مناسب است. در ایتالیا اگرچه ماریو بالوتلی مخالفان زیادی دارد ولی اتومبیل سرخ‌رنگ او هواداران زیادی دارد.

مدافع میانی

۴۰۴-رانول میرلش (پرتغال)

رونی و میرلش در حالت عادی هرگز در قلب خط دفاعی قرار نخواهند گرفت ولی اتومبیل‌های بزرگ آنها می‌تواند به اندازه کافی به هر خط دفاعی اطمینان دهد. این دو اتومبیل مستحکم‌تر از چیزی هستند که مهاجمی بتواند به راحتی از آنها عبور کند.

هافبک تدافعی

مینتی-فرلاندو-تورس (اسپانیا)

این اتومبیل به‌رغم چنه ریزی که دارد، می‌تواند ترکیب ایده‌آلی با فیات اوبراینک به وجود بیاورد. مینتی فرلاندو تورس قابلیت‌های بالایی دارد و برای بازی در این پست مناسب‌ترین گزینه است.

بال راست

فراری ۴۵۸-بنو-والکات (انگلیس)

بعد از پندتر بازیکن سابق آرسنال-والکات دومین آرسنالی است که اتومبیلش در تیم منتخب یورو۲۰۱۲ قرار می‌گیرد. اتومبیل‌هایی که قرار است در پست بال‌های کناری بازی کنند، همگی باید فراری باشند؛ فراری والکات هم همان خاصیت‌های فراری-بالوتلی را دارد.

مهاجم

لامبورگینی-اوتانادور-گریستیانو-روئالدو (پرتغال)

روئالدو بیشترین اتومبیل‌ها را در بین بازیکنان حاضر در یورو داشت و این لامبورگینی او در نوع خود بی‌نظیر است؛ ۱۷۰۰اسب‌بخار قدرت دارد و صفر تا صد کیلومتر را در ۲/۹ ثانیه طی می‌کند؛ اگر روئالدو این توربو را در رقابت‌های یورو۲۰۱۲ به کار می‌گرفت، قطعاً قهرمان می‌شد.

ولی این یکی خاص تر است. نمی‌توانم توضیح بدهم چقدر دوست داشتم این جام را به دست بیاورم. در طول این تورنمنت از لحاظ بدنی احساس فوق‌العاده‌ای داشتم و به نظرم این نشانه‌ای است برای شروع یک دوره بزرگ؛ دوران من تمام نشده است؛ البته این اولین بار نیست که سرنا به دنیای تنیس برمی‌گردد. پیشتر در سال ۲۰۰۷ هم او نفر هشتاد و یکم دنیا بود و فاتح رقابت‌های گرنند اسلم استرالیا شد: «واقعیت این است که من بازی روی چمن را زیاد دوست ندارم ولی به هر دلیلی در این تورنمنت موفق بودم». اما رسیدن به عنوان شماره یکی دنیا هم آخرین موردی است که سرنا دربارهاش حرف می‌زند: «شماره یکی دنیا؟ چرا که نه. من تا به حال هیچ وقت به این اندازه احساس خوبی نداشتم». اما در سوی مقابل رادوانسکای لهستانی که در ست دوم بازی خوبی به نمایش گذاشت از عملکردش در این فینال راضی بود. به گزارش «کیپ» او پس از این دیدار گفت: «دو هفته بسیار زیبا در زندگی‌ام تجربه کردم و بازی در فینال برای من مثل یک رویا بود. البته همیشه شکست برای آدم تلخ است ولی من در مجموع راضی‌ام. سرنا در این دیدار بازی خوبی به نمایش گذاشت و «پس»‌های زیادی که در این بازی زد به برنده شدنش کمک کرد. من این شان را داشتم که در ست سوم ابتکار عمل را در دست بگیرم ولی او در لحظات مهم عملکرد خوبی داشت و در نهایت هم بازی را به نفع خودش تمام کرد.»

Getty Images

آخرین جام گرنند اسلمش در سال ۲۰۱۰ را بالای سر برد پرافتخارترین تنیس‌بازی است که در حال حاضر مشغول بازی است. او با این قهرمانی چهل و دومین جامش را هم

ورزش جهان

منتخب اتومبیل‌های «یورو»

۱-۳-۲-۴

دروازبان

نسلالکتریک-فلوران مالودا (فرانسه)

«روداستر تسلا» هافبک تیم ملی فرانسه تنها اتومبیل